

Et pots posar en contacte amb nosaltres als C.S.A Can Vies i Hamsa. O trucant al tel/fax: 93 442 62 53 e.mail- burxa@sindominio.net

La BURXA[★]

núm. 26
Maig del 2000
2.000 exemplars

Butlletí contra-informatiu de la vila de Sants.

ACCIONS CONTRA TELEFÓNICA

Ocupació simbòlica d'una de les botigues de la multinacional i siliconada de diverses seus.

Amb motiu de la campanya de denúncia de les polítiques laborals de Telefónica, al barri de Sants s'han dut a terme diferents actes contra interessos de la multinacional. En un comunicat fet arribar a la redacció de la Burxa, s'informa de les accions realitzades la nit del 28 d'abril, on es siliconaren els panys de 8 seus de l'empresa, situades als carrers Llançà, Av. Roma, Gran Via, Muntadas, Ctra. de Sants, Parcerisses, Marquès de Sentmenat i Travessera de les Corts. A més,

al comunicat es fa ressò de l'ocupació de la seu comercial de Telefónica de ctra. de Sants/Carre-ras Candi, on una trentena de persones entraren al local i van fer pintades a l'interior: "Telefónica precaritzava el treball, per això Villalonga guanya 12.000 milions de ptes/any", "Els beneficis dels executius de Telefónica surten de l'expoli de Llatinoamèrica, de la precarietat laboral de les empreses que subcontracten i de l'especulació bursàtil. Denunciem els creadors de la desigual-

tat". També repartiren octavetes als vianants amb informacions sobre la multinacional, i desple-garen una pancarta que, amb el lema "Contra el domini de les multinacionals, resistència anti-capitalista" convocava a la manifestació autònoma de l'1 de maig. Posteriorment als fets, la policia efectuà la detenció d'un noi, que va passar 18 hores als calabossos sota l'acusació de danys intencionats pel llançament de pintura al local.

La BURXA

- Acció contra Telefónica.
- El Districte passa factura a les AAVV.
- La diada del 1r de maig.
- Mural a plaça de Sants.
- Provocació militar el proper 27 de maig.
- Desplegament de pancartes a Les Arenes.
- Acampada contra els centres d'internament.
- Cròniques... (10).
- Opinió i Ressenyes.
- Contra-Infos i Agenda.

Denegada una subvenció a la Comissió de veïns i veïnes de la Bordeta

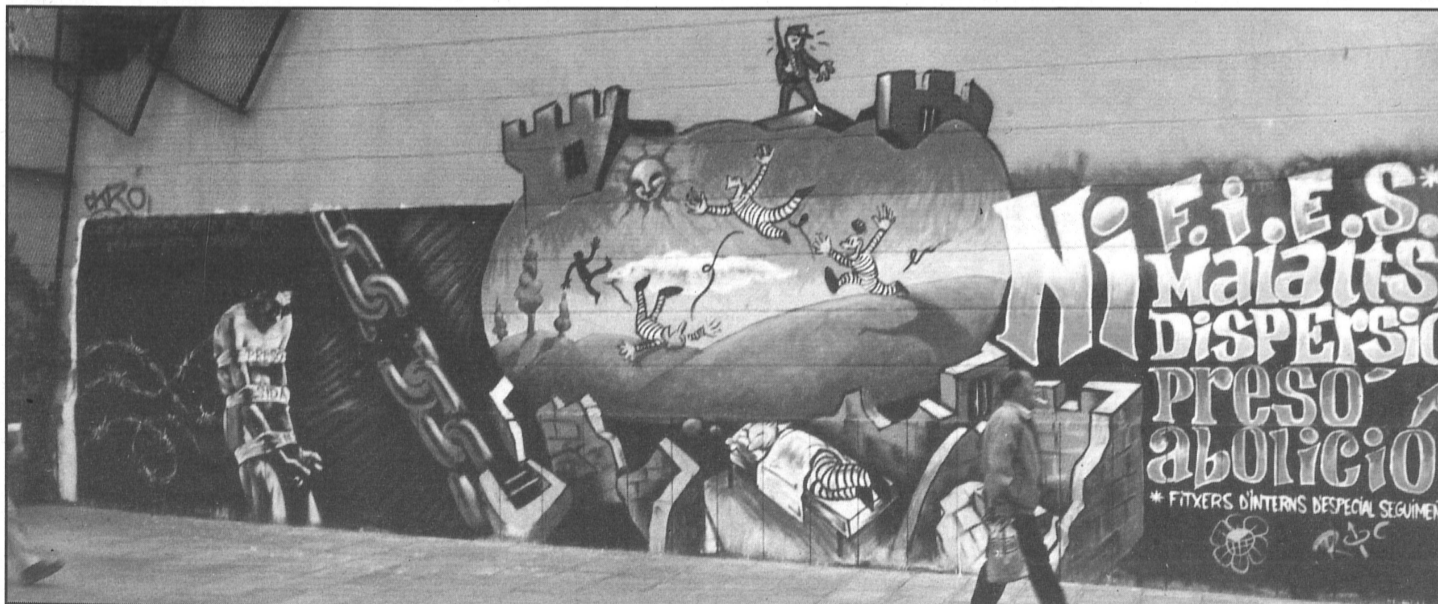
LA BORDETA.- Sembla que el Districte està passant factura a les Associacions que no comulguen amb la política institucional. La Comissió de la Bordeta, que ha mostrat diverses vegades una actitud ferma i activa, va elaborar fa uns mesos L'Auditoria Urbanística de la Bordeta, on es reflectien diferents problemàtiques del barri, i que va ser elaborada pel mateix veïnat.

(continua a la pàg.4)

1r DE MAIG SENSE NOVETATS

Ha passat un altre Primer de Maig sense gaires diferències en relació als darrers anys. Al matí, una manifestació de 1500 persones recorria el centre de la ciutat convocades per la CGT, la Coordinadora del Barcelonès per l'independentisme revolucionari (formada entre d'altres per Maulets, la PUA i casals de barri) i la Intersindical-CSC. Els continguts de lemes i pancartes es centraven bàsicament en els accidents laborals, la precarietat, les pràctiques neoliberalistes, el conveni de telemàrqueting i la immigració. Els parlaments amb que va finalitzar la convocatòria van esmentar la necessitat de potenciar un sindicalisme transformador més enllà de l'àmbit laboral. El bloc independentista, força nombrós, es va dirigir seguidament al Fossar de les Moreres. La cita dels sindicats majoritaris CCOO i UGT convocava unes 15.000 persones.

(continua a la pàg.7)

Mural contra les presons a la plaça de Sants

Mural fet a la plaça de Sants el 26 de març en solidaritat amb els presos i preses en lluita i les seves reivindicacions: abolició del règim FIES, creat per anul·lar a totes aquelles persones preses que es rebel·len davant les tortures i vulneració de drets bàsics que es donen a les presons de tot l'estat espanyol; l'abolició de la dispersió, que destrueix psicològicament el pres/a al dificultar-li el contacte amb

amics/gues i familiars; i l'excarcelació de presos/es amb malalties incurables, als que fins ara no se'ls deixa en llibertat un dia o dos abans de morir o fins i tot moren dins la presó. Amb aquestes reivindicacions es pretén fer un pas envers recuperar la dignitat de les persones preses, i denunciar així l'existència de presons, últim esglaió de la repressió necessària pel manteniment del sistema capitalista.

ACAMPADA PEL TANCAMENT DEL CENTRE D'INTERNAMENT DE LA VERNEDA

Actes informatius al barri de Sants convoquen a les activitats de protesta.

Al barri de Sants cada cop hi ha més persones amb orígens geogràfics diferents. Ja de 1987 al 1995 el nombre d'immigrants es va duplicar a Barcelona, i també al barri de Sants. La immigració no només creix a Barcelona, sinó a tota Europa, fent palès que abandonar el país d'origen és un camí que tenen moltes persones per a fugir de la pobresa permanent generada per l'expoliació de la riquesa al poble dels països del sud, que a la vegada ha de pagar els interessos generats pel deute extern. Ja sigui per motius polítics o econòmics, la immigració cada dia creix més i troba com a resposta per part de l'Estat mesures repressives i de control; mentre es permet la lliure circulació de mercaderies, serveis i tecnologies, es

barra el pas a les persones que fugen dels seus països per sobreviure. Durant la setmana del 25 al 28 d'abril es van muntar parades informatives a Carretera de Sants i es van repartir octavetes al SAIER (Servei d'Atenció als Immigrants Extrangers i Refugiats) i davant la Delegació del Govern per tal de convocar al major nombre de gent possible a l'acampada pel tancament dels centres d'internament, organitzada per l'Assemblea Papers per Tothom. Aquesta acampada, ha estat una mostra de rebuig a la Nova Llei d'Extrangeria, amb l'objectiu de desemmarcar la imatge progressista que ens volen vendre partits i mitjans de comunicació per no mostrar-la tal com és: racista i repressiva, al servei de grups de poder.

A l'Estat espanyol hi ha sis Centres d'Internament. El de Catalunya està situat a la Verneda, i és davant d'aquest centre on es va desenvolupar l'acampada de protesta per denunciar la seva existència i exigir el seu tancament. En aquest centre es tanquen les persones sense ventilació ni llum natural. El temps de visita és de tres a cinc minuts, sempre en presència de la policia, que impedeix el contacte físic i dificulta parlar amb naturalitat. Existeixen maltractaments, vexacions i insults per part de la policia. També són sotmeses a pressions psicològiques perquè firmin una proposta d'expulsió, que els impedeix trepitjar el terra de la Unió Europea durant cinc anys.

Imatge de les tendes plantades davant del Centre d'Internament de la Verneda el passat dia 29 d'abril.

Una vintena de tendes acampades durant 3 dies

L'acampada pel tancament dels Centres d'Internament, del 28 al 30 d'abril, a la que van assistir més de 100 persones, s'emmarca dins la campanya que l'Assemblea Papers per Tothom, la qual reuneix molts col·lectius d'immigrants, està portant a terme des de fa tres anys per la desaparició d'aquests centres. Al 1997 es va fer una tancada a la Verneda per treure a la llum l'existència d'una presó per immigrants, on es violen repetidament els drets humans. Ara es pretén denunciar que la nova Llei d'Extrangeria no elimina aquest centre, sinó que li dona una permanència contundent. Durant els dies que unes 100 persones acampaven davant del Centre d'Internament de la Verneda, es

van realitzar diverses activitats: un immigrant de El Ejido va explicar la situació d'assetjament a què es veuen sotmesos/es; un membre dels *Sans Papiers* de Perpinyà va donar a conèixer les accions i forma d'organització d'aquest col·lectiu de "sense papers", que pretén crear un espai de discussió i un pol d'atracció a la mobilització. La lectura de testimonis que han estat presos/es al centre d'internament encara va evidenciar més la situació d'indefensió i de vulneració de drets bàsics que s'hi pateix. També hi va haver passis de vídeo, exposicions, obres de teatre, menjars populars i concerts. El diumenge es va finalitzar amb una assemblea que va tenir com a objectiu coordinar diferents lluites socials.

Les Lleis d'Extrangeria, el mur de la vergonya.

*La primera Llei d'Extrangeria és va fer a Espanya al 1985; una llei que ara és considerada racista, que viola els drets humans i tracta les persones immigrants com a mercaderies, ja que segons aquesta llei no tenen cap dret: ni cívics, ni polític. La nova Llei d'Extrangeria, que va entrar en vigor el dia 1 de febrer d'aquest any, no es diferencia tant de l'anterior. Els termes han canviat i ara són molt més progressistes. En la introducció de la llei es parla repetidament d'"integració", però no hi ha cap article on es parli de les polítiques d'integració que aplicarà l'Estat als i les immigrants. En canvi, sí que es parla de com penalitzar aquelles i aquells que es solidaritzin amb les persones immigrades. També els mitjans de comunicació han mostrat el ventall de drets que ara es reconeixen als immigrants. Un d'ells és el dret a la família. Però per tal que un o una immigrant pugui portar la seva família a l'Estat espanyol cal que demostrï que té mitjans econòmics suficients per mantenir-la, difícils d'assolir per persones que treballen majoritàriament com a peó d'agricultura, de construcció o al servei domèstic. La llei s'emmarca dins els requisits de l'acord de Schenguen, el qual reforça el control policial dins la Unió Europea i estableix les condicions necessàries per travessar l'aduanes. Les fronteres, seguint aquest acord, estant sent fortament portegides, fomentant així les màfies, que viuen de la prohibició i el control. Amb aquesta nova llei també es perpetuen els **Centres d'Internament**, on són portades aquelles persones detingudes per no portar papers. És així com una falta administrativa es converteix en un delictes.

PROVOCACIÓ MILITAR EL 27 DE MAIG

Una àmplia resposta antimilitarista es gesta des de més d'un centenar d'entitats, col·lectius i associacions.

Els tancs, l'artilleria pesada i centenars de soldats entraran per la Diagonal el proper dia 27 de maig, alhora que avions militars creuaran el cel de la ciutat perfilant els colors de la bandera

espanyola. Aquesta imatge és la que presidirà el Rei Juan Carlos I des de la tribuna que estarà situada previsiblement a les portes del Palau Reial o a la plaça de la Reina Maria Cristina.

BARCELONA.- Des de les cúpules dels estaments militars i polítics, any rere any es decideix l'ubicació de la desfilada militar que es realitza en honor a les forces armades, i que es converteix en una demostració pública del poder militar, mostrant enmig dels carrers l'última tecnologia de guerra. Enguany aquesta desfilada es farà a l'avinguda Diagonal de Barcelona, repetint així la imatge de les tropes franquistes entrant a la ciutat al final de la guerra civil l'any 1939, després de la mort de milers de persones durant la resistència i l'exili de centenars de milers en direcció a França. La repetició d'aquesta escena ha estat preparada després de la victòria per majoria absoluta del Partit Popular, tenint en compte les baixíssimes xifres de peticions d'incorporació a les files de l'exèrcit professional que s'han donat a Catalunya des de l'anunci oficial de finalització del servei militar obligatori per l'any 2002.

La resposta antimilitarista

Des de dues plataformes creades a partir de l'anunci de la desfilada militar, s'està articulant tota una sèrie d'actes de resposta en contra del militarisme, denunciant així la falsa imatge dels exèrcits com a pacificadors que es pretén difondre des del Ministerio de Defensa, una visió adoctrinada a partir d'un document intern elaborat per l'exèrcit i la Casa Reial l'any 1996, que recomanava la difusió cap a la societat de la necessitat de les "polítiques de defensa", a partir de xerrades a les escoles, distribució de plafons i tríptics propagandístics, i un canvi en el marquèting dels anuncis a ràdios i televisions.

Aquesta resposta inclourà una manifestació unitària el proper 20 de maig, una acampada a l'avinguda Diagonal des del 23 de maig i un festival antimilitarista al Parc de la Ciutadella el mateix dia de la desfilada.

Peticions d'Incorporació Exèrcit Professional

(província/habitants)

Província	Habitants	Peticions
Barcelona	4.300.000	1.400
Saragossa	900.000	1.400
La Corunya	600.000	1.350
Lleida	480.000	90

Militars Professional a Catalunya

(per comarca)

Barcelonès	322
Baix Llobregat	116
Alt Empordà	101
Segrià	93
Tarragonès	83
Pallars Jussà	72
Vallès Occidental	64

DESPLEGAMENT DE PANCARTES A LA PLAÇA DE LES ARENES

Anunciaven una marxa contra les presons i la manifestació contra l'especulació del passat 15 d'abril.

El dimarts 11 d'abril es va trencar la normalitat a la plaça Espanya. Dues pancartes gegants van ser desplegades sobre la façana de l'antiga plaça de braus Les Arenes, mentre al carrer es repartien octavetes. En una de les pancartes es convocava a la marxa a la presó de Quatre Camins del dissabte 15 d'abril al matí, on es va donar suport a la lluita que més de 100 presos i preses estant duent a terme dins les presons de l'Estat i fer públiques les seves reivindicacions: abolició del règim FIES i l'aïllament, abolició de la dispersió i excarcelació dels presos/es amb malalties incurables. L'altra pancarta era una convocatòria a la manifestació contra l'especulació

que el 15 d'abril a la tarda va recórrer el centre de Barcelona, i on van assistir unes 4.000 persones. Es va denunciar l'amenaça de desallotjament que pesa sobre 30 vivendes i centres socials okupats de tot l'Estat, així com l'especulació de Procivesa o Pro-eixample, amb Joan Clos al capdamunt. Es van fer diverses accions al llarg de la manifestació: penjar a la Delegació d'Hisenda uns ninots representant les Forces de Seguretat de l'Estat i es van fer esclatar amb una traca de petards. També hi va haver desplegaments de pancartes per denunciar, entre d'altres, l'amenaça de desallotjament de l'Oasis, Kasa la Muntanya, El Palomar, i les maniobres espe-

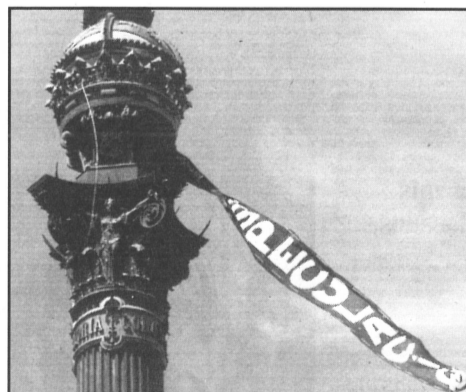
culatives de la Caixa de Pensions a Torrebonica, on pretén construir un camp de golf. Durant el recorregut es va decorar amb pintades reivindicatives bancs, immobiliàries, ETT's i institucions. Aquesta pràctica, que ha estat criminalitzada per alguns mitjans de comunicació, intenta expressar una informació que és silenciada per mitjans oficials, a la vegada que s'apunta de forma directa i clara a allò que és objecte de denúncia. Finalment, la manifestació es va desconvocar a l'estàtua de Colom, on va ser rebuda amb una encesa de bengales per les persones que hi havia okupant el monument des de feia 34 hores.

Pancarta contra les presons.

Pancarta contra l'especulació.

Monument a Colom okupat durant 30 hores.

CRÒNIQUES DE LA LLUITA SOCIAL AL BARRI

10 (II). L'aliança dels pistolers, la "nova dreta" i la Patronal
per tal de reprimir la forta agitació social dels anys 20.

En la primera part d'aquest capítol s'explicava com davant la forta agitació i mobilització social d'aquests anys es van engegar múltiples fórmules repressives, desde el terrorisme d'Estat més directe i el pistolisme fins a mètodes de control social més subtils i elaborats. A continuació es tractarà aquest segon punt així com també citarem alguns esdeveniments i anècdotes que van passar al nostre barri:

L'experimentació en altres formes de control social

Com repeteixen els escrits dels anarcosindicalistes en la seva revista *La Solidaritat Obrera*: "(...) con persecuciones, cárceles y crímenes, no se destruyen las ideas. Sí a los hombres que las representan. pero las ideas, después del crimen, surgen más lozanas"¹. Davant l'inefectivitat de la repressió directa, es van experimentar al llarg d'aquests anys altres mecanismes de control obrer més subliminals, i alhora, més perillosos. Intenses campanyes de moralització van impulsar les diferents maneres de viure dels obrers a l'entorn d'un model familiar conforme a les normes procedents de la classe burgesa, tot insistint en el repartiment sexual dels treballs i en els conceptes de família i vida domèstica. Aquesta política, de "familiarització" es va expressar en diferents aspectes, per un cantó, amb la difusió d'aquests valors tradicionals i reaccionaris, i per l'altra, a partir de polítiques so-

cial que engegaven les empreses, com també amb la implantació de diversos elements de control i vigilància.

Moltes grans empreses adoptaren aquest model paternalista. Un exemple a destacar va ser l'**Espanya Industrial de Sants**, que va servir ràpidament de referent pel que fa a les accions socials amb les que van experimentar els seus empresaris: dos hospitals, la creació de la Seguretat Social, premis a la llarga permanència de l'empresa, guarderies, pagues pels estudis de fills i filles dels treballadors, un equip d'esports, un economat, menjadors, etc. Amb aquestes concessions l'empresa assegurava la fidelitat dels seus treballadors, alhora que els silenciava i sotmetia. L'Espanya Industrial també va ser pionera en la contractació per recomanació familiar, que suposava l'amenaça d'acomiadament no només del treballador sinó també de tota la seva família. Aviat es va veure l'efectivitat d'aquestes estratègies repressives més subtils, que acabarien integrant a una part important d'obers i obreres fent-los sentir part activa i responsable de l'empresa.

Tot i els intents d'ideologització cada cop més forts, el tancament de la CNT i l'empresonament de molts sindicalistes, la classe obrera continuava en la clandestinitat. Els conflictes no tan sols no s'havien resolt sinó que s'havien accentuat, per tant els crits de

protesta i l'esclat de ràbia no tardaria en reaparèixer.

Quins fets van protagonitzar els carrers de Sants?

Els i les obreres van sortir més forts i organitzats del Congrés de la CNT a Sants, les reapropiacions i accions directes contra els cossos repressius i els sectors poderosos es van multiplicar, alhora que la repressió era cada cop més insostenible.

L'any 1921, quan Barcelona estava ocupada militarment, els assassinats de sindicalistes i anarquistes són ja massius i els processos judicials i empresonaments són quelcom quotidià. Tot i així, i també com a resposta a les agressions, les mobilitzacions obreres van en augment. A Sants va tenir lloc en aquest any un dolorós capítol: mentre un grup d'afinitat manipulava un explosiu al c/Toledo els va explotar; van morir dos homes (Joan Arau i Joan Bautista), Roser Benavent va resultar ferida i Acher va perdre una mà. Pocs dies després la companyia d'Acher va ser detinguda i en el seu domicili, c/Béjar núm.10, van trobar diverses pistes que portarien a noves detencions. Com a resposta es va engegar una campanya amb el nom "*Amnistia per Acher*" després d'un míting celebrat al cine Bohemia de la plaça Espanya.

L'any següent, a la plaça Màlaga, va tenir lloc un atemptat per part d'un grup obrer en el que va resultar ferit el policia Pedro de

Lucio mentre escortava a l'empresari Esteve Agell. Seguidament la policia va detenir als cenetistes Ramon García i Juan Téllez. Un altre personatge molt odiat del barri va ser el carlista Salvador Anglada, que formava part d'un grup de pistolers dirigit per Anido, un dels principals caps de la repressió. Després de diversos intents va ser objecte d'un atemptat per part d'un grup d'afinitat el març de 1921. Els pistolers es van fer molt forts al llarg d'aquest any. Una de les seves múltiples agressions va ser la que van patir dos membres de l'Ateneu Racionalista de Sants al c/ Sant Crist.

A més dels enfrontaments directes, els assalts econòmics per tal de sufragar les despeses que generaven les mobilitzacions van ser molt importants. En un d'ells, l'assalt contra la Caixa d'Estalvis de Terrassa, van detenir a un anarquista molt actiu i perseguit del barri, Josep Saleta conegut com "*el nano de Sants*". En el judici sumaríssim que es va celebrar el 21 de setembre de 1923, dies després del cop d'Estat de Primo de Rivera, se'l va condemnar a mort juntament amb Jesús Aguirre Pascual. El 23 de setembre es va executar la sentència, el van assassinar a "*garrote vil*" tenint encara temps per cridar: "*Així moren els homes per l'anarquia. Visca l'anarquia!*".

¹ *Solidaridad obrera, Barcelona, 6 de marzo de 1923*

LES TRABES A LES ENTITATS NO AFINS
SÓN UNA CONSTANT DEL DISTRICTE

(Ve de la portada)

Després d'editar 300 còpies, van decidir demanar una subvenció de 100.000 pessetes per augmentar la tirada. La resposta del Districte va ser negativa i en cap moment la va justificar. Problemes similars s'han trobat altres entitats a l'hora de demanar subvencions. L'Associació de veïns i veïnes de la Rambla de la Bordeta ha rebut el mateix tracte en demanar també 100.000 pessetes per actes diversos. Inclús el Centre Social de Sants està tenint problemes per justificar la xifra concedida per l'Ajuntament.

Recordem que des de mitjans dels 90 la concessió de subvencions s'ha anat endurant sistemàticament, exigint els comprovants de les despeses i limitant-se cada cop més a les associacions afins. Des de llavors, les altres que s'han situat al marge d'actituds obedièntes han vist dificultades i, fins i tot, eliminades les ajudes institucionals. Les subvencions a les entitats veïnals van ser fruit de les pressions exercides per la FAVB (federació d'associacions veïnals) als anys 80, en aconseguir que fossin

reconegudes com a elements positius per la ciutat. Això es va traduir en un conveni que van signar l'Ajuntament, la Generalitat, la FAVB i les associacions. L'associacionisme veïnal havia perdut ja gran part de la força que havia adquirit als setanta. Ara per ara, la política de subvencions està sotmesa al sedàs ideològic i les preferències amiguistes que tenen les institucions que la gestionen. Les necessitats que té una entitat o les accions que realitza compten ben poc a l'hora de decidir-ne el destí. El Districte, per

exemple, no té cap problema en pagar el lloguer de la nova seu que l'Associació de Veïns de Badal, Brasil i la Bordeta té al carrer Daoiz i Velarde o donar diners als Amics de la Bordeta. En canvi, nega les ajudes a projectes com el de l'Auditoria urbanística de la Bordeta. Les subvencions han esdevingut amb el temps una eina de control de qui les concedeix sobre qui les reb, neutralitzant la combativitat a l'hora de plantejar les reivindicacions. I al barri tenim proves innegables.

DESALLOTJAMENT AL C/TENOR MASSINI 69

La mateixa casa que va ser okupada amb el nom de la Morada.

Dos germans romanesos, sembla ser que junt amb altres paisans, estan patint les conseqüències del desallotjament provocat per la denúncia formulada per un antic conegut de les cases okupades de Sants: Silvestre Serrats. Aquest personatge, junt amb la família Angrills-Paxeras, va ser el responsable del desallotjament de la Morada, que es va dur a terme sense avís previ, va deixar sense vivenda a cinc persones i va engegar un judici contra les tretze persones que la nit del 25 de febrer del 1997 estaven a l'immoble (el jutge l'ha convocat pel proper setembre). Des de llavors, la casa ha restat buida i els propietaris només han realitzat millores a la façana amb la intenció de maquillar la situació d'abandonament que pateix l'edifici. Això no ha estat suficient per a evitar que altres persones l'utilitzessin com a vivenda. La nova okupació va ser protagonitzada per immigrants sense papers, i les conseqüències del desallotjament, és a dir, l'obertura d'un judici per usurpació, pot comportar una condemna i la immediata expulsió dels romanesos detinguts. A més, la incomprensió de l'idioma, la impossibilitat de pagar-se un advocat i la mateixa situació d'extrema precarietat en la que es troben la majoria d'immigrants sense papers fa que no puguin afrontar una situació com aquesta amb unes mínimes garanties. La responsabilitat recau, doncs, en el denunciador, en aquest cas Silvestre Serrats. Allà ell i la seva consciència.

OPINIÓ

DROGUES, SOROLL I VELOCITAT

Així de primeres aquest títol podria sonar com una cançó de rock'n'roll o una consigna de "motos". Però no, no és això, són els motius que argumenta un article de l'informatiu de Sants, Hostafrancs i La Bordeta. L'article en qüestió, si se'n pot dir així, explica que al passatge de Fructuós Gelabert, més popularment conegut com la "rampa de cotxeres", es donen tres "greus" problemes: les motos i els cotxes que pugen i baixen a tota velocitat, els gamberros que beuen i fan soroll a la nit (sic) i la possible venda de droga. Si bé és cert que hi ha motos que pugen i baixen a tota velocitat, també és cert que això passa a qualsevol via o zona peatonal de la ciutat, des de les amples voreres de la Gran Via fins al portal de l'Angel o el carrer de Portaferri, si pugen cotxes per aquest passatge és perquè no posen el corresponent "pivot" a la part de baix, que per això està. Que hi ha gent impresentable? Evidentment, com a tot arreu, també n'hi ha a Can Barça i ben "orgullosos" que estem d'aquesta "institució". Que es venen drogues? Si us plau! si a qualsevol lloc n'hi ha, això sense comptar els bars, farmàcies i supermercats. Que tot plegat sona una mica a criminalització del

jovent? Evidentment, no és només casualitat que aquest lloc, junt amb la plaça de Bonet i Muixí (la Malaga), sigui un dels punts de trobada més tradicionals i populars dels joves i no tant joves del barri. L'article arriba a punts realment absurds quan Jordi Clausell del secretariat d'entitats diu que els problemes hi són i que s'ha de fer un debat, un debat amb qui? on? i quan? Però això no és tot, el colofó de l'article el posa nostre senyor Francesc Osan quan proposa tancar el passatge a les nits, realment patètic. Sembla com si volguessin caldejar l'ambient, exagerant i generalitzant, no sabia dir per què?. Aquest article sembla dir més del que hi ha escrit, sembla com si volguessin fer fora el jovent de les immediacions de Cotxeres, els molesta que la gent es trobi allà amb els amics, per parlar o per prendre la fresca. Ja no podem a les nits de estiu asseuren's a la rampa a prendre la fresca i xerrar amb els amics?, ja no podem dir allò de quedem al "civic"? Primer privatitzar-la, després fer fora la gent jove. Sembla com si tota la lluita duta a terme per reivindicar les cotxeres per la gent del barri no hagués servit de res. Ho permetrem? *Gregor*

Ressenyes

Difón la lluita, difón la idea, pretén ser el reflexe de les diferents experiències de lluita que s'estan duent a terme en els barris de Sants, Hostafrancs i la Bordeta. Creiem important difondre-les per tal d'exterioritzar el nostre discurs i alhora denunciar les injustícies que genera el sistema capitalista.

Difón la lluita, difón la idea, 35 minuts, 1.000 pts.

Difón la lluita, difón la idea és un material audiovisual fruit de la col·laboració entre els col·lectius Kinski, Alosa i Les Tenses. Amb aquest treball es persegueix buscar referents locals a l'actual context social neoliberal i patriarcal, per tal de posar cara i ulls a les desigualtats socials senyalar els responsables directes. D'altra banda, volèm difondre el treball de denúncia i de creació d'alternatives autoorganitzades i autogestionades que estem desenvolupant els col·lectius de Sants. També volem contrarrestar els efectes de la manipulació informativa i la forta criminalització cap als moviments socials antagonistes al poder. El pots trobar a l'HAMSA i Can Vies.

"MENUDO MUNDO" Evil Minded. 1000pts

Primer CD d'aquesta banda local. Hardcore amb influències de l'ska i reggae (com deiem en el número zero d'aquest butlletí els S.A. del barri). Disc amb col·laboracions d'altres bandes com Abel que pasa, How i Zagan (RIP). Música contundent amb textos reivindicatius on es parla de les misèries i alegries de la vida quotidiana. Per últim, des de la Burxa volem agrair la menció que fandel nostre butlletí.

LA PAGESIA EN LLUITA AL SUD DE CATALUNYA

Durant els darrers dies el sector de la fruita seca ha tornat a sortir a reivindicar millores econòmiques, tallant carreteres amb pneumàtics en flames, davant la passivitat governamental en les negociacions a Brussel·les sobre els ajuts agraris.

TARRAGONA/LLEIDA.- A diversos punts de les terres tarragonines i lleidatanes famílies pageses senceres han optat per l'acció directa com a forma d'expressió en un context de constant atac contra la seva forma de vida: creixent urbanització del camp, construcció de vies pel tren d'alta velocitat, autovies, abocadors i incineradores de residus, centrals elèctri-

ques, nuclears i tèrmiques, complexos petroquímics, parcs temàtics, de lleure, etc. No estan en joc només uns subsidis agraris, sinó també a mig termini la supervivència d'una part significativa del camp (terres fèrtils) i de la gent que hi viu (unes 10.000 famílies viuen directament de la fruita seca a Catalunya).

Contra-Infos 25/4/2000

Crema de pneumàtics a una carretera lleidatana el passat dia 24 d'abril.

L'EX-DICTADOR HUGO BANZER DECRETA L'ESTAT DE SETGE A BOLÍVIA

Diverses morts i centenars de ferits/des i detencions durant les protestes a la regió de Cochabamba.

La ciutat de Cochabamba està situada a una vall que pateix una extrema escassetat d'aigua. per abastir la vall són necessàries unes obres de canalització que transportin l'aigua de la serralada. Aquestes obres tenen un alt cost econòmic i l'Estat no les vol

assumir. Per això el govern de l'ex-dictador Hugo Banzer va decidir privatitzar aquest mercat i posar a concurs la concessió de les obres. Es va concedir l'exploració d'aquestes a un consorci d'empreses dominat per quatre magnats i capital estranger (el 25

% és d'Aigües d'Avengoa, empresa espanyola), anomenat Aigües del Tunari. Aquesta era l'opció que preveia un cost major de les obres, un augment tarifari més gran, així com una menor qualitat i quantitat d'aigua. A més, el consorci havia pactat amb el govern de l'ex-dictador: una pujada tarifària de fins al 300% a la fatura de l'aigua, des de gener d'aquest any, per a finançar les obres d'un servei que no oferirà fins d'aquí 10 anys. També contemplava l'apropiació per part del consorci dels pous d'aigua dels camperols, basant-se en que tot el que hi ha al sub-sòl és propietat de l'estat, i aquest a la vegada el cedeix a Aigües del Tunari. Amb tots aquests elements, clarament d'abús i corrupció, la població de Cochabamba es va organitzar per protestar contra aquest abús creant comissions i plataformes de defensa de l'aigua: hi va haver aturades generals i durs enfrontaments amb la

policia, que va voler reprimir aquests actes de protesta. Després d'un intent de negociació, van tornar a sorgir les protestes, ja que ni Aigües del Tunari ni el govern havien reconsiderat la seva postura. Aquesta vegada, després de quasi una setmana d'aturades i bloquejos, es tornen a produir enfrontaments. El govern desplega a la ciutat un gran contingent policial. El desenllaç, més d'un centenar de detencions i altres tantes ferides, algunes d'extremada gravetat. Després d'aquests segons enfrontaments, es va intentar negociar amb el govern i el consorci, però van fer cas omís a les demandes. Passat un mes han tornat les protestes, i aquest cop s'ha agreujat la repressió i s'ha decretat l'Estat de Setge a la República per sufocar les protestes. En els enfrontaments han mort diverses persones, hi ha hagut centenars de ferits i detencions indiscriminades contra sindicalistes i dirigents camperols. Com a mínim hi ha hagut 22 detencions. L'Estat de Setge tindrà una durada de 90 dies.

Grup de Suport de la població de Cochamba 11/4/00

La població de Cochabamba va prendre els carrers durant dies.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

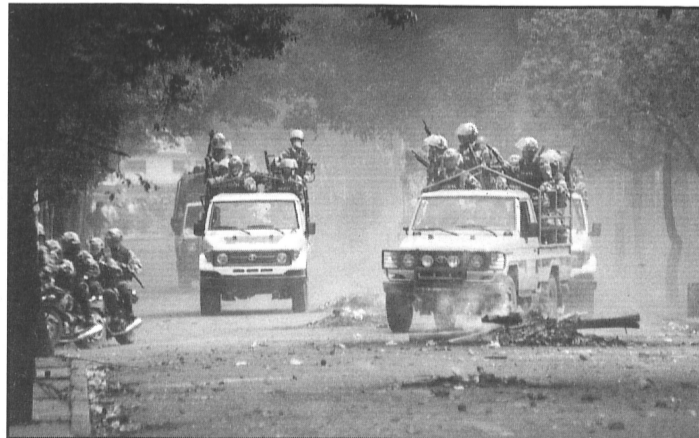
Nom o col·lectiu/associació/etc

Adreça.....

Població.....

Codi postal

Telèfon

Vehicles carregats d'antiavalots als carrers de Cochabamba.

MANIFESTACIÓ PER LA RESISTÈNCIA ANTICAPITALISTA

(Ve de la portada)

Les consignes llançades pels diversos grups que hi participaven contrastaven amb el discurs ranci que ha caracteritzat un any més les intervencions dels seus dirigents. La CNT celebrava el dia dels treballadors i les treballadores de forma dividida. Per una banda, la secció federada de Duc de Medinaceli es concentrava a l'Arc del Triomf. D'altra banda la CNT-AIT (sector dels desfedrats) celebrava el Primer de Maig al barri. Al matí, una manifestació de 300 persones es va iniciar a la plaça dels Països Catalans per acabar a les Cotxeres de Sants. CCOO i UGT van rebre dures crítiques degut a la seva actitud pactista i conciliadora amb la patronal, a l'hora que es denunciava la seva acceptació de les mesures neoliberals com la destrucció del treball estable, les privatitzacions o la globalització. Es va destacar la participació del treballadors i les treballadores acomiadades de la fàbrica de material òptic Indo,

situada al barri de Santa Eulàlia. Una seixantena van assistir a la manifestació. El fet més destacable va ser la manifestació anticapitalista que va sortir de la seu de Telefónica al Portal de l'Àngel i va acabar a Fontana, just davant d'una de les botigues de l'operadora. Sota el lema "Contra el domini de les multinacionals, resistència anticapitalista" prop de 1500 persones van recórrer el centre econòmic de Barcelona, el Passeig de Gràcia, omplint-lo de pintades, siliconant les portes de les caixes i enganxant cartells. La indignació es va fer més palesa quan es passava pel davant de la Borsa, de l'hotel de luxe Majestic o del Deutsche Bank. Va finalitzar amb una petita performance on es va cremar un drac de cartró que representava el capitalisme. Cal destacar que el nombre de participants pràcticament es va doblar en comparació als dos primers anys que s'havia celebrat la manifestació.

Capçalera de la manifestació anticapitalista a plaça Catalunya.

L'AJUNTAMENT TORNA A JUGAR BRUT AMB EL PALOMAR

SANT ANDREU/BARCELONA.- "Sense avisar, i sense estar resolt un recurs presentat per via administrativa, l'Ajuntament ens ha denunciat davant d'un jutge per la via civil, trencant per part d'ells tota via de diàleg (...). L'Ajuntament pretén que el jutge dicti una ordre de desallotjament, i així poder seguir enriquint-se sense cap tipus d'escrúpols ni miraments cap a les persones. (...) D'aquesta manera, s'han saltat capritxosa i arbitràriament, el camí legal, establert per aquestes situacions. I el que està establert en la llei és que l'ajuntament, com a part de l'administració a la que pertany ha de ressoldre aquest

tipus de conflictes per la via administrativa. (...) La realitat és que a l'Ajuntament la gent del Palomar no li interessem, més aviat els fem nosa, perquè la sola nostra presència els incomoda, i és que se senten constantment denunciats per les seves infames propostes (SAT, AVE, macrocentre comercial...). per això ens volen eliminar per tots els mitjans, inclús saltant-se la legalitat que ells mateixos han establert. Ells parlen de diàleg, però tan sols ens donen repressió. Aturem el joc brut i les obscures estratègies de l'Ajuntament. No al desallotjament del CSO Palomar."

CSO Palomar
25/4/00

INFORMACIONS BREUS

LA POLICIA NORD-AMERICANA ANIQUILA LES PROTESTES CONTRA LA GLOBALITZACIÓ

WASHINGTON/EUA.- Durant el cap de setmana del 15 i 16 d'abril, es van trobar a Washington el Banc Mundial i el Fons Monetari Internacional, entitats responsables i gestores de la globalització de l'economia mundial. Davant això, es va organitzar una cimera alternativa per denunciar i intentar impedir que es fés la reunió. Però la repressió policial va aniquilar la cimera amb un resultat de 1.300 persones detingudes. Per dur a terme aquesta operació es van gastar 825 milions de pessetes només en el pagament de les hores extra, i 165 milions de pessetes en un equip nou d'antiavalots.

Contra-Infos 18/4/00 i 24/4/00

ENTERRAMENT DE LA CULTURA

BARCELONA.- En motiu del dia de Sant Jordi, transformat en màxima expressió de l'espectacle consumista de la cultura, es va celebrar un funeral per enterrar la cultura del mercat, destruir el mercat de la cultura. Una cinquantena de persones es van passejar pel centre de Barcelona amb un taüd (on hi portaven la "cultura"); per acabar dins el centre comercial El Corte Inglés, que s'aprofita de festes originàriament populars o no, i se les carrega en campanyes de màrqueting i d'incitació a un consumisme que volen equiparar amb cultura.

Contra-Infos 25/4/00

INAUGURADA LA UNIVERSITAT POPULAR DE L'ASSOCIACIÓ MADRES DE LA PLAZA DE MAYO

BUENOS AIRES/ARGENTINA.- El passat 6 d'abril es va inaugurar a Buenos Aires la Universitat Popular de l'associació Madres de la Plaza de Mayo. Les nombroses intervencions d'intel·lectuals, artistes i membres destacats de la lluita contra l'oblit van deixar clara la idea d'una universitat per a les persones que lluiten per una Argentina lliure. Les Madres convoquen a un compromís amb la paraula i l'acció per canviar el model social hegemònic.

Grupo de Apoyo a las Madres de la Plaza de Mayo Bcn + Contra-Infos 18/4/00

LES MULTINACIONALS JUGUEN AMB LA NOSTRA SALUT

MICHIGAN/EUA.- Segons els informes de les investigacions de universitats de Michigan i New Hampshire la procedència de la carn de les cadenes McDonald's i KFC és una forma de vida manipulada genèticament, que és alimentada mitjançant uns tubs que nutreixen aquest organisme sense cap, potes, pit, plomes ni pèl. Aquest ésser viu ha estat creat per les multinacionals per augmentar el rendiment de la seva indústria i baixar els costos de producció que comporta tractar amb animals de veritat.

Vinchuca 4/4/00

ENTREGA DE BLAT DE MORO TRANSGÈNIC AL MINISTERIO D'AGRICULTURA

MADRID.- El dimecres 5 d'abril, membres de Ecologistas en Acció van realitzar una performance per denunciar el descontrol que existeix sobre el cultiu i la comercialització de productes transgènics, entre ells el blat de moro que es cultiva a l'Estat espanyol, produït majoritàriament per l'empresa multinacional Novartis. L'acte va consistir en l'entrega de diverses panotxes de blat de moro al registre d'entrada del Ministerio de Agricultura a Madrid.

Ecologistas en Acció + Zitzània

ACTE PER LA LLIBERTAT DELS I LES EMPRESONADES A LA UNAM

SANTS.- El divendres 14 d'abril es va celebrar a les Cotxeres de Sants un acte en solidaritat amb la lluita per la llibertat dels i les preses de la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic (UNAM), on van assistir unes 400 persones. Es van passar diferents vídeos i diversos col·lectius d'altres lluites van posar les seves paradetes i taules informatives. A dos quarts de nou es va realitzar un acte informatiu denunciant la presència de la Policia Federal Preventiva a les instal·lacions de la universitat i es van donar les últimes informacions sobre la situació de la lluita estudiantil. Després es va fer un sopar mexicà i es va iniciar el concert amb diferents actuacions. Els diners obtinguts seran enviats als fons de resistència per la llibertat de les persones preses.

Contra-Infos 18/4/00

el poema

POBRE DEL CANTOR

Pobre del cantor
de nuestros días
que no arriesgue su cuerda
por no arriesgar su vida.

Pobre del cantor
que nunca sepa
que fuimos la semilla
y hoy somos esta vida.

Pobre del cantor
que un día la historia
lo borre sin la gloria
de haber tocado espinas.

Pobre del cantor
que fue marcado
para sufrir un poco
y hoy está derrotado.

Pobre del cantor
que a sus informes
les borren hasta el nombre
con copias asesinas.

Pobre del cantor
que no se alce
y siga hacia adelante
con más canto
y con más vida.

Pobre del cantor
que no halle el modo
de tener bien seguro
su proceder con todos.

Pobre del cantor
que no se imponga
con su canción de gloria
con embarres y lodo.

Pobre del cantor
de nuestros días
que no arriesgue su cuerda
por no arriesgar su vida.

Pobre del cantor
que nunca sepa
que fuimos la semilla
y hoy somos esta vida.

Pablo Milanés

adreces

Hamsa, c/Miquel Bleach 15
Can Vies, c/Jocs Florals 42
CS de Sants, c/Olzinelles 30
Casal Indepe, c/Demòstenes
La Barricada, c/Constitució 104
Espai Obert, c/Blasco de Garay 2
Amics de la Bici, c/Demòstenes 19

L'agenda

Tallers

Dimarts de 17 a 20h.	Taller de còmic	Hamsa
Dimarts o dijous de 18 a 19,30h.	Curs de conversa en anglès (2000 ptes/mes)	CS de Sants
Dimarts i divendres a les 19h.	Intercanvi de circ + Grup d'animació	Hamsa
Dimecres de 19,30 a 21h.	Taller d'intel·ligència emocional (2000 ptes/mes)	CS de Sants
Dimecres de 18 a 20h.	Taller de percussió	Hamsa
Dijous de 21 a 22,30h.	Balls de saló (2500 ptes/mes)	CS de Sants
Divendres a les 17h.	Taller de Flamenc	Hamsa
Dissabte d'11 a 12,30h.	Tai-Xi (2500 ptes/mes)	CS de Sants
Diumenge 7/5 a les 12:30h.	Danses d'arreu del món	Pl. Màlaga

Org: Danses el Ventall

Xerrades a les Cafetes

5 de maig a les 17h.	Cafeta de suport a la campanya de Francesc Brotóns (pres GRAPO) Amb passió del vídeo: "435 dies en vaga de fam". (Els diners recollits serviran per pagar la campanya de suport.)	CSA Hamsa
19 de maig	Cafeta de suport als i les pres@s en lluita Amb xerrada informativa sobre les mobilitzacions a dins les presons. També hi haurà distri de material.	CSA Can Vies
4 de juny	Cafeta-xerrada informativa sobre els mapuches	CSA Can Vies

Concert

27 de maig	Concert pro detinguts i detingudes el 12-0	CSA Hamsa
------------	---	-----------

Actes contra la desfilada militar del 27 de maig

20 de maig	Manifestació Unitària contra els exèrcits	Barcelona
23 de maig	Acampada als jardins de la Diagonal (fins que ens deixin)	Av.Diagonal
27 de maig	Festival Antimilitarista	Parc de la Ciutadella

I d'altres actes que no estan confirmats a l'hora de tancar aquesta edició de **LA BURXA**

**3er ANIVERSARI
CAN VIES, 13 de maig**

11h. Partit de futbol triangular a La Farga
(cal apuntar-se a la cafeta)

13h. Teatre+sorpresa: "Mujeres al rojo vivo" amb el Col·lectiu Teatreru.

15h. Dinar popular.

19,30h. Cercavila contra l'especulació.

21h. Pregó+concert amb: Hash Adictes
La Carrau
La Jeta Band

**Tots els actes tindran lloc a la
plaça Màlaga el 13 de maig.**

MANIOBRA POLICIAL CONTRA CANVIES?

Des de Can Vies ens informen que a tres usuaris del centre social els ha arribat una citació per assistir a un judici de faltes. Sembla ser que el fet ha estat motivat per la denúncia presentada per un jove després d'una baralla que es va produir fa uns mesos a les proximitats de la casa okupada. Es dona la casualitat que les persones encausades són les mateixes que van ser identificades per la policia secreta després de l'incendi que uns desconeguts van provocar a la porta de Can Vies (veure Burxa núm.24, mes de març). L'actuació dels agents de paísà va ser sospitosa: van ser els primers en arribar al lloc dels fets i ràpidament van demanar de males maneres la documentació a la gent de Can Vies. L'acció va provocar la indignació d'un veí, que els va recriminar la seva actitud i que acte seguit va ser identificat. En aquells moments ningú va entendre res. La citació que han rebut les tres persones potser ajuda a interpretar millor l'actuació policial d'aquella nit. Inclús fa que recaiguin les sospites sobre la responsabilitat de l'incendi a elements policials o parapolicials. Aquest extrem, però, no deixa de ser una hipòtesi de difícil confirmació. El que és cert és que les tres persones que van ser identificades l'esmentada nit han estat escollides per carregar el mort d'una baralla totalment aliena a elles.